

عنوان مقاله:

ارزیابی خطر بعضی از عناصر با پتانسیل آلایندهی بالا در عضله و کبد ماهی هوور (Thunnus tonggol) و بیاح (Liza abu) برای مصارف انسانی در استان هرمزگان

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره 26، شماره 6 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

گل اندام مشتاق زاده - University of Hormozgan

ابوالفضل ناجی - University of Hormozgan

ناصر کوسج - University of Hormozgan

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این بررسی، تعیین غلظت فلزات سنگین کادمیم، روی، نیکل و مس در بافت عضله و کبد ماهی بیاح (Liza abu) و هوور (Thunnus tonggol) و به منظور ارزیابی خطر احتمالی مرتبط با مصرف آنها بود. ماهی های مورد نظر در فصل بهار ۱۳۹۴ از بازار ماهی فروشان بندر عباس تهیه گردید. غلظت هر یک از فلزات با استفاده از دستگاه جذب اتمی اندازه گیری شد. میزان تجمع فلز مس در عضله ماهی بیاح و هوور از حد مجاز استانداردهای جهانی پایین تر و میزان فلز روی در عضله ماهی هوور بالاتر از استاندارد WHO بود. میزان پتانسیل خطرپذیری [۱] و شاخص خطر برای بیماری های غیرسرطانی [۲] در بالغین و کودکان در بافت عضله ماهی بیاح و هوور کمتر از ۱ به دست آمد، همچنین میزان پتانسیل خطرپذیری و شاخص خطر برای بیماری های غیرسرطانی در بالغین و کودکان در بافت کبد برای فلزات کادمیم و مس به ترتیب در ماهی هوور و بیاح بیشتر از ۱ به دست آمد. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که در حال حاضر هیچ مشکلی برای سلامت انسان از نظر مصرف عضله ماهیان مورد مطالعه ایجاد نمی شود، اما مصرف کبد این ماهیان بیشتر از یکبار در هفته به هیچ وجه توصیه نمی شود. [۱] HI [۲] THQ

کلمات کلیدی:

Heavy metals, Fish, Estimated daily intake, Target hazard quotient, Hormozgan Province
فلزات سنگین، ماهی، میزان جذب روزانه، پتانسیل خطرپذیری، استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311841>

